

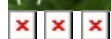
Hydrangea macrophylla 'Rotschwanz'

hortensja ogrodowa 'Rotschwanz'

Synonim łaciński: *Hydrangea macrophylla* 'Red Start'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Krzew ma pokrój zaokrąglony, dorasta zaledwie do 0,9–1,2 m wysokości (przy nieco większej szerokości), jest zwarty, gęsty i ma sztywne, wzniesione pędy. Liście są małe do średnich, długości 10–15 cm, jajowate, z połyskiem, brzegiem lekko ząbkowane, o mocnej budowie i ciemnozielonej barwie. Jesienią przebarwiają się w odcieniach brązu i czerwieni. Roślina od czerwca do września tworzy na ubiegłorocznych pędach efektowne, płaskie kwiatostany. Mają one niezwykle estetyczną, regularną formę i składają się z dwóch rodzajów kwiatów. Niepozorne, liczne kwiaty płodne, barwy kremowej bądź różowej, wypełniają środek kwiatostanu. Natomiast kwiaty płonne są „gwiazdkowate”, 4–5-płatkowe, lekko ząbkowane, dość duże (4–5 cm), ułożone regularnie po obwodzie na kształt wianka o średnicy około 20 cm. W optymalnych dla tej odmiany warunkach glebowych (pH 6,4–7,0) są one intensywnie czerwone, a na glebie kwaśnej (poniżej pH 6,4) będą miały tonacje malinowe, amarantowe lub fioletowe. Przekwitnięte kwiatostany należy usuwać jesienią lub wiosną. Krzew jest łatwy w uprawie, o dobrej odporności na mróz (strefa 6a; do ok. –20°C), choroby i szkodniki. Najlepiej rośnie na glebach żyznych, próchnicznych, umiarkowanie wilgotnych, o odczynie kwaśnym lub lekko kwaśnym (pH 4,5–6,5), na stanowiskach słonecznych i półcienistych. Polecany do przydomowych ogrodów, do sadzenia pojedynczo, w grupach lub szpalerach, na balkony i tarasy oraz na kwiat cięty. Odmiana 'Rotschwanz' należy do szwajcarskiej serii hodowlanej hortensji talerzowatych. Instytut Badawczy w Wädenswil nadawał swoim selektom nazwy ptasie, np.: niem. 'Rotschwanz' = pleszka, 'Blaumaise' = sikorka modra, 'Nachtigall' = słowik, 'Taube' = gołąb.

autorzy opisu tekstowego: Hanna Grzeszczak-Nowak; Związek Szkółkarzy Polskich

pierwsza publikacja: Fritz Meier, E.F.A Forschungsanstalt Wädenswil, Szwajcaria 1990
Meier F. (1990). Tellerhortensien-Zachtungen. Wedswil: Eidgenessische Forschungsanstalt
f'r Obst-, Wein- und Gartenbau.; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Fritz Meier, E.F.A
Forschungsanstalt Wädenswil Szwajcaria; wprowadzenie do handlu: E.F.A
Forschungsanstalt Wädenswil 1986/87 Szwajcaria

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	półkulisty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone fioletowoczerwone
pora kwitnienia	wrzesień sierpień lipiec czerwiec
naświetlenie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego odczyn kwaśny
rodzaj gleby	gliniasta próchniczna przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z kwiatów
zastosowanie	soliter (pojedynczo) w grupach kwiaty cięte pojemniki, balkony, tarasy ogrody orientalne szpaler ogrody przydomowe
nagrody	Odmiana wyróżniona w 2012 roku Award of Garden Merit – nagrodą brytyjskiego Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego za szczególne walory ogrodowe.

autorzy opisu tabelarycznego: Hanna Grzeszczak-Nowak; , Związek Szkótkarzy Polskich;

